

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3389/2022. (X. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.257/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője útján (dr. Komlódi Gábor ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – az alábbiak szerint foglalható össze.
 - [3] 2.1. Az indítványozó – mint pótmagánvádló – vádindítványa alapján lefolytatott büntetőeljárás eredményeként az első fokon eljáró Váci Járásbíróság 3.B.132/2020/22. számú ítéletével a vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 372. § (1) bekezdésében meghatározott és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás büntette miatt emelt vád alól felmentette, a Btk. 371. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége miatt előterjesztett pótmagánvádát pedig elutasította. A Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.257/2021/2. számú jogerős határozatával a sikkasztás büntette vonatkozásában a minősítést a Btk. 372. (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontjára módosította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [4] 3. Az indítványozó – hiánypótlásra történt felhívását követően kiegészített – alkotmányjogi panaszában a Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.257/2021/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel azt ellentétesnek tartja az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
 - [5] 3.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt kifogásolta, hogy a másodfokon eljáró bíróság az ügyét tanácsulésen bírálta el, amelynek időpontjáról a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (4) bekezdésében írtak ellenére értesítést sem a jogi képviselője, sem ő nem kaptak, így nem tudtak élni az (5) bekezdésben foglalt azon jogukkal, amely alapján nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését is indítványozhatják. Ezzel megfosztotta őket a bíróság attól is, hogy fellebbezésüket írásban indokolják, és nem volt lehetőségük arra, hogy részletesen kifejtsek álláspontjukat, felhívják a másodfokú bíróság figyelmét az elsőfokú ítélet téves megállapításaira. Ezzel a másodfokú bíróság kiüresítette az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot. Sérelmesnek találta az indítványozó azt is, hogy részére az elsőfokú indokolt ítélet csak aznap került kézbesítésre, amikor a másodfokú bíróság tanácsulésen döntött az ügyében.
- [6] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie.
 - [7] 4.1. Az Alkotmánybíróság elsőként a panasz határidőben való érkezését vizsgálva megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint határidőben nyújtotta be.
 - [8] 4.2. A határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek az indítvány megfelel. Az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alap-

törvény megsértett rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntést, a szükséges mértékben indokolja annak Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítését

- [9] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog állított sérelmét a jogorvoslat-hoz való jog megsértéséhez kapcsolta. E körben ezért az indítvány indokolása igen szűkszavú, az Alkotmánybíróság így – az indokolás tartalma szerint – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelme kapcsán előadottakat mindkét cikk megsértésének vizsgálata kapcsán figyelembe vette.
- [10] 4.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [11] Az indítványozó által támadott döntés az ügy érdemében hozott döntés. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a panasszal támadott ügyben pótmagánvádló volt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további jogorvoslati lehetősége nem áll fenn.
- [12] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság további tartalmi feltételeként jelöli meg, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság elmulasztotta értesíteni a tanácsülés időpontjáról, ezzel elvette tőle lehetőséget, hogy nyilvános ülés vagy akár tárgyalás tartását kérve fejthesse ki álláspontját.
- [14] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azonban a tisztességes eljárás követelményének teljesülését az eljárás egészének és egyes körülményeinek együttes figyelembevételével lehet megítélni.
- [15] Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése processzuális alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti {lásd például: 3154/2021. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [10]; 5/2020. (I. 29.) AB végzés, Indokolás [47]; 6/2019. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság a döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes bírósági eljárás konkrét ismérveit. Így nevesíteni lehet azokat a követelményeket, részjogosítványokat, amelyek ezen alapjog alkotmányos tartalmát jelentik {lásd például: 3294/2021. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [55], Indokolás [19]; 3257/2020. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [17] Az Alkotmánybíróság – a fent hivatkozott korábbi döntéseit megerősítve jelen ügyben is – megállapította, hogy önmagában a tanácsülésről szóló értesítés elmaradása nem jelent alkotmányjogilag releváns eljárásjogi sérelmet. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egészének szem előtt tartásával állapítható meg alapjog-sérellem és nem az egyes részjogosítványok vélt vagy valós sérelme alapján {lásd például: 3064/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [14]}.
- [18] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmét állító indítványi elem kapcsán pedig rögzítendő, hogy az indítványozó élhetett és élt is a jogorvoslat-hoz való jogával, az ügyben másodfokon eljáró bíróság számára pedig a jogszabályi környezet adott volt ahhoz, hogy az elsőfokú bírói döntést számára kedvezően változtassa meg. Ezen alapjog ugyanakkor csak a jogorvoslat-hoz való jogot biztosítja, nem pedig azt, hogy a jogorvoslati kérelem az indítványozó számára pozitívan kerül elbírálásra {lásd például: 3558/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [36]}.
- [19] Az indítványozó és jogi képviselője értesítésének elmulasztása a tanácsülés időpontjáról az ügy eldöntését érdemben nem befolyásolta. Ennek kapcsán megjegyzendő az is, hogy az első fokon eljáró bíróság előtt az indítványozó és jogi képviselője nyomban fellebbezést jelentettek be a határozat ellen a vádlott bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. A panaszban nem hivatkozott az indítványozó arra, hogy a másodfokú eljárásban korábban még elő nem terjesztett új bizonyítási indítvánnyal kívánt volna élni, vagy korábbi álláspontját módosította volna, az első fokon általa előadottak pedig a másodfokú bíróság számára megismerhetők voltak az iratokból, így a felülbírálatot valamennyi az ügy eldöntéséhez szükséges információ birtokában végezhetette el.
- [20] Az indítványozó valóban a másodfokú tanácsülés napján kapta kézhez az indokolt elsőfokú ítéletet, jogi képviselője azonban már 2021. április 5. napján átvette, így álláspontjának kifejtésére, az elsőfokú ítélet kritikájának megfogalmazására a másodfokon eljáró bíróság határozatának meghozataláig lett volna lehetősége, ezzel azonban nem élt.
- [21] Megjegyzendő, hogy a Budapest Környéki Törvényszék 1.Bf.257/2021/2. számú végzésében az elsőfokon eljáró bíróság eljárását és bizonyíték-értékelő tevékenységét teljeskörűen felülbíráltta, vizsgálata során az indítványozó

álláspontját és az általa az alapul fekvő ügyben elmondottakat megismerte, és ennek eredményeként jutott arra a megállapításra, hogy az elsőfokú bíróság döntése törvényes és helyes.

- [22] Az indítványozónak a bírói döntéssel szemben felhozott kifogása alapvetően törvényességi tárgyú, és a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jog sérelmével összefüggésben nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [23] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasza nem tartalmazott a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt.
- [24] Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére is, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2022. szeptember 27.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3618/2021.

